

Forslag derom blev fremsat allerede for to Aar siden og fandt den Gang ikke Tilslutning. Udvalget gjorde den Opfattelse gældende, til hvilken ogsaa den ærede Minister den Gang sluttede sig, at der ikke, saaledes som Forholdene ligge, er Grund til at oprette en lønnet Konsulatschefpost i New-York. Den Lønning, som vi efter vor Konsulatslov og med de Midler, som staa til vor Raadighed, kunde give en saadan Mand, vilde ikke sætte ham i Stand til, naar han ikke havde andre Midler ved Siden af, paa en Plads som New-York at komme til at indtage den Stilling, der vilde være ønskelig. Det heldigste vilde utvivlsomt være, om man paa denne Plads kunde have en Valgkonsul, en der paa Stedet bosat, velstaaende og indflydelsesrig Mand, der kunde repræsentere Landet som Konsulatschef. Til hans Assistance kunde man da ansætte en lønnet Vicekonsul eller Konsulatssekretær og lønne denne Mand saaledes, som det efter Omstændighederne vilde være passende. Det var det, der den Gang blev gjort gældende, og som vi blev enige om. Den nuværende Vicekonsul der for Tiden fungerer som Konsulatschef, oppebar den Gang omtrent 8,000 Kr. af Statskassen. Regeringen mente, at dette var for lidt, og vi forhøjede da Beløbet med et Par Tusinde Kroner. Skulde det vise sig nu med Føje, at ogsaa efter denne Forhøjelse er den Sum, han oppebærer, for ringe, forekommer det mig, at det vilde være naturligt, at den ærede Minister stillede Forslag om en yderligere Forhøjelse. — I Sammenhæng hermed vil jeg nævne, at der til Finansudvalget er henvist et særligt Lovforslag, som gaar ud paa at oprette lønnede Konsulater i Kristiania og Stockholm. Det vilde have været hensigtsmæssigt, om disse Forslag vare fremkomne som Ændringsforslag til Finansloven, saaledes som Tilfældet ellers altid har været med Hensyn til slige Posters Oprettelse. Derved vilde disse Spørgsmaal være komne hurtigere til Behandling. For Øjeblikket henligger Lovforslaget i Finansudvalget — det har været Genstand for en foreløbig Drøftelse, men man er ikke kommen til et saadant Resultat, at jeg er i Stand til at udtale noget om Udvalgets Stilling dertil. — Som det vil ses i Betænkningen har det blandt de Spørgsmaal, som have været Genstand for Forhandling med Ministeren, ogsaa været bragt paa Bane at istandsætte Peter Andreas Heibergs Gravsted i Paris. Det var kommet Udvalget for Øre, at denne vor fremragende Landsmands Grav henligger i forsømt Tilstand, og vi ere blevne enige

med Ministeren om, at han af de Midler, der staa til hans Raadighed, vil drage Omsorg for Gravstedets Istandsættelse og Vedligeholdelse. — Til sidst skal jeg henstille til den ærede Minister at give os de Meddelelser, hvortil der maatte være Anledning angaaende vort Forhold til Udlandet i det hele. Særlig antager jeg, at der er Grund til at dvæle ved Udbyttet af den Konference, som i det forløbne Aar er bleven afholdt i Haag, og i hvilken ogsaa Danmark har deltaget. Det siger sig selv, at ethvert Forsøg paa at betrygge den almindelige Fred ganske særlig maa tale til de mindste Staters Hjerte, og det er derfor med Interesse, vi maa imødesee den ærede Ministers Udtalelse om Resultatet af de paa denne Konference førte Forhandlinger og om den danske Regerings Stilling til de der vedtagne Beslutninger.

Udenrigsministeren ad interim (N. Ravn): Den ærede Ordførers sidste Spørgsmaal angaaende Haagerkonferencen skal jeg tillade mig at besvare først. Jeg har netop i Dag faaet et Aktstykke med Hensyn til Haagerkonferencen, nemlig Oplysninger om, hvilke Magters befuldmægtigede der have undertegnet Artiklerne i de forskellige Konventioner. Det maa vel erindres, hvad der undertiden tages fejl af, at denne Undertegnelse ikke er det samme som Traktatens Ratifikation af de vedkommende Regeringer. Ratifikationen skulde først kunne begynde efter den 31te December, naar Undertegnelsen ved de befuldmægtigede var sluttet. Det Resultat, der nu er tilvebragt med Hensyn til Tilslutning fra de forskellige Stater ved deres befuldmægtigede, er det, at alle de Stater, der vare repræsenterede, have undertegnet mere eller mindre fuldstændig disse Konventioner, de allerfleste have undertegnet alt, og til disse hører Danmark. Der er dog nogle, nemlig Tyskland, De forenede Stater i Amerika, Storbritannien og Irland samt Tyrkiet, der have taget Reservationer med Hensyn til en enkelt Artikel, Artikel 10 om Anvendelsen af Bestemmelsen i Genferkonventionen at 22de August 1864 om Krigens til Søs. Denne Artikel lyder saaledes: „De skibbrudne, saarede eller syge, som med den stedlige Myndigheds Samtykke landsættes i neutral Havn, skulle, med mindre anden Overenskomst er truffen mellem de neutrale Lande og de krigsførende Magter, bevogtes af førstnævnte paa en saadan Maade, at de ikke paa ny kunne tage Del i Krigsoperationerne.“ Der føjes saa til: „Omkostningerne ved Hospitals-